IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2017/787

z dne 8. maja 2017

o določitvi najmanjše referenčne velikosti ohranjanja za okatega ribona v severovzhodnem Atlantskem oceanu

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 850/98 z dne 30. marca 1998 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov ([1]) in zlasti člena 45(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]) določa ukrepe glede ohranjanja in trajnostnega izkoriščanja morskih bioloških virov, ki zajemajo med drugim najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, opredeljene kot velikost živih morskih vodnih vrst, ob upoštevanju zrelosti, pod katero se uporabljajo omejitve ali spodbude, s katerimi se preprečuje ulov v okviru ribolovnih dejavnosti.

(2) V skladu s členom 2(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013 je cilj skupne ribiške politike zagotoviti, da se izkoriščanje živih morskih bioloških virov izvaja na način, ki dovoljuje obnavljanje in ohranjanje populacij lovljenih vrst nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos.

(3) Člen 45(1) Uredbe (ES) št. 850/98 določa, da lahko Komisija poleg navedene uredbe ali z odstopanjem od navedene uredbe sprejme katere koli potrebne ukrepe, če je za ohranjanje staležev morskih organizmov potrebno takojšnje ukrepanje. Priloga XII k isti uredbi določa najmanjše referenčne velikosti ohranjanja za morske organizme. Trenutno ta priloga ne določa najmanjše referenčne velikosti ohranjanja za okatega ribona (*Pagellus bogaraveo*).

(4) Okati ribon je dolgoživa, počasi rastoča globokomorska vrsta z nizko plodnostjo, ki pozno odraste in je zlasti v severovzhodnem Atlantiku izpostavljena izkoriščanju. Podatki, pridobljeni z označevanjem organizmov, kažejo, da okati ribon biva na obširnem območju, ki se razteza od Sredozemskega morja do Atlantskega oceana. Mednarodni svet za raziskovanje morja (ICES) zaradi bioloških razlogov in razlogov upravljanja priznava tri skupine populacije okatega ribona v severovzhodnem Atlantiku, ki bivajo na: a) podobmočjih ICES VI, VII in VIII; b) podobmočju ICES IX in sosednjih območjih ter c) podobmočju ICES X (Azori).

(5) Zadnje mnenje ICES o okatem ribonu, objavljeno junija 2016, (v nadaljnjem besedilu: zadnje mnenje ICES) ([3]) navaja, da je na podobmočjih ICES VI, VII in VIII stalež resno izčrpan, in prvič priporoča, da se celotne dovoljene ulove (TAC) zmanjša na nič. ICES navaja, da ulovi okatega ribona na podobmočjih ICES VI, VII in VIII dosegajo 1–2 % ravni iz 60. in 70. let 20. stoletja. ICES na podlagi ugotovitev treh raziskav s pridnenimi vlečnimi mrežami v Franciji, Španiji in na Irskem, ki so spremljale ribolov na to vrsto, poroča, da se med takimi znanstvenimi raziskavami vrsta redko ujame v mreže, kar potrjuje oceno, da je biomasa drstitvenega staleža zelo nizka. Zato ICES priporoča zmanjšanje smrtnosti z vsemi razpoložljivimi sredstvi, da se omogoči obnovitev staleža ([3]). ICES poudarja tudi pomen nujnega izvajanja ukrepov za upravljanje, ki bi zaščitili nedorasle organizme, zlasti določitev najmanjše velikosti ob iztovarjanju, kar bi onemogočilo ulov malih rib.

(6) Zadnje mnenje ICES o okatem ribonu na podobmočju ICES IX priporoča zmanjšanje ulova za 13 % v letu 2017 in za dodatnih 14 % v letu 2018 ([4]). ICES ugotavlja, da ulov od leta 2009 ostaja znatno pod TAC in da se je od leta 2009 zmanjšal s 718 ton na 152 ton v letu 2015 ([5]). ICES prav tako navaja, da so staleži razširjeni izven podobmočja IX, zato so statistični podatki o ulovu nepopolni.

([1]) UL L 125, 27.4.1998, str. 1.
([2]) Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).
([3]) Mnenje ICES z dne 3. junija 2016, 9.3.43 okati ribon na podobmočjih 6, 7 in 8.
([4]) Mnenje ICES z dne 3. junija 2016, 9.3.41 okati ribon na podobmočju 9.
([5]) Poročilo ICES WGDEEP iz leta 2016, str. 535.

(7) Zadnje mnenje ICES o okatem ribonu na podobmočju ICES X priporoča zmanjšanje ulova za 12 % v letu 2017 in za dodatnih 12 % v letu 2018. Na podobmočju ICES X ulovi okatega ribona dosegajo približno dve tretjini ulova iz leta 2009 in predhodnih let. Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF) je aprila 2015 opozoril na to, da so se ulovi okatega ribona in ulov na enoto napora v zadnjih letih zmanjšali, kar pomeni, da se je zmanjšala tudi za ribolov primerna biomasa okatega ribona, kar nakazuje, da obstoječi ukrepi niso dovolj učinkoviti za preprečitev upadanja biomase.

(8) ICES priporoča pripravo načrta upravljanja, ki bi obsegal celotno območje razširjenosti staleža in bi vključeval sosednji območji CECAF (Odbor za ribištvo za vzhodni srednji Atlantik) in GFCM (Generalna komisija za ribištvo v Sredozemlju), zlasti ker pomemben del ulova na območju IX predstavljajo ulovi na sosednjih območjih, za katere ne velja sedanji TAC in kjer manjkajo podatki o staležu. ICES priporoča izvajanje ukrepov za upravljanje, ki zagotavljajo uravnotežen ulov mladih in starejših rib, kar je mogoče doseči z določitvijo najmanjše velikosti ob iztovarjanju.

(9) Zgoraj navedeni nedavni dogodki kažejo, da je obsežno izkoriščanje okatega ribona zaradi prelova in pomanjkanja zadostnih ukrepov za upravljanje povzročilo hudo osiromašenje staleža na podobmočjih ICES VI, VII in VIII ter zmanjšanje staleža na nizko raven na podobmočjih ICES IX in X.

(10) Navedeno jasno dokazuje, da se staleži okatega ribona v severovzhodnem Atlantiku prekomerno izkoriščajo in da jim na vseh območjih grozi izčrpanje, če ne bodo sprejeti takojšnji ukrepi za zaščito nedoraslih organizmov.

(11) Sredstva, ki jih je do sedaj uporabljala Unija za zmanjšanje smrtnosti okatega ribona, vključujejo uporabo TAC od leta 2003 dalje in določitev najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, ki na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1967/2006 ([1]) o ukrepih za upravljanje za trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v Sredozemskem morju na podlagi znanstvenega mnenja ([2]) za Sredozemlje znaša 33 cm. Uredba (ES) št. 850/98, ki določa najmanjše referenčne velikosti ohranjanja za določene morske organizme na drugih območjih, vključno z Atlantikom, trenutno ne določa najmanjše velikosti za okatega ribona v Atlantiku.

(12) Glede na znanstveno mnenje atlantski okati ribon na območjih VI, VII, VIII, IX in X odraste, ko doseže velikost med 33 in 36 cm. Komisija je pri presoji sorazmernosti ukrepa in zlasti pri odločanju, ali se mora za stalež uporabljati najmanjša velikost 33 cm, preučila znanstveno mnenje ter upoštevala potrebo po zagotovitvi skladnosti s skupno ribško politiko in cilj za postopno odpravo zavržkov. Iz znanstvenega mnenja je razvidno, da pri velikosti 33 cm odraslost doseže 75 % samcev in 25 % samic okatega ribona ([3]). 33 cm je torej velikost, pri kateri se okati ribon lahko razmnožuje in obnavlja stalež. Določitev 36 cm kot najmanjše velikosti bi privedla do zavržkov in ne bi bila v skladu s ciljem za postopno odpravo zavržkov.

(13) Poleg tega v Sredozemlju za okatega ribona trenutno velja najmanjša velikost 33 cm. Okati ribon biva na območju od Sredozemskega morja do severovzhodnega Atlantika, zato je treba zagotoviti enako raven zaščite na vseh območjih razširjenosti staleža, da se zagotovi učinkovitost ukrepov. To bi prav tako preprečilo napačno poročanje. Omogočanje ribolova in iztovarjanja okatega ribona v velikosti manj kot 33 cm negativno vpliva na sposobnost razmnoževanja vrste in resno ogroža ohranitev staležev v severovzhodnem Atlantiku.

(14) Ukrepi iz te uredbe se nanašajo na ohranjanje neobnovljivih staležev rib. Njihov namen je preprečevanje čezmernega izkoriščanja staležev okatega ribona in obnovitev navedenih staležev znotraj varnih bioloških meja. Določitev najmanjše velikosti 33 cm za navedene staleže se uporablja za izdelke Unije in uvožene izdelke ne glede na poreklo. Poleg tega se bodo ukrepi uveljavili v povezavi z ukrepi Unije za ohranjanje, ki obravnavajo podobna vprašanja, vključno z Uredbo Sveta (EU) št. 1367/2014 ([4]).

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1967/2006 z dne 21. decembra 2006 o ukrepih za upravljanje za trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v Sredozemskem morju, spremembi Uredbe (EGS) št. 2847/93 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1626/94 (UL L 409, 30.12.2006, str. 9).

([2]) SEC(2002) 888 (Bruselj, 16.8.2002) Poročilo *ad hoc* delovne skupine o vrednotenju načrtov sanacije za Andaluzijo in Sicilijo in dokument SEC(2004) 772, str. 406.

([3]) Poročilo STECF, 16-09 – Red seabream_JRC101980, Najmanjša velikost ohranjanja za okatega ribona (*Pagellus bogaraveo*) str. 9, odstavki 5, 6 in 7.

([4]) Uredba Sveta (EU) št. 1367/2014 z dne 15. decembra 2014 o določitvi ribolovnih možnosti za plovila Unije za določene staleže globokomorskih rib za leti 2015 in 2016 (UL L 366, 20.12.2014, str. 1).

(15) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za ribištvo in ribogojstvo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Za namen Uredbe (ES) št. 850/98 in poleg Priloge XII k Uredbi znaša najmanjša velikost ohranjanja za okatega ribona (*Pagellus bogaraveo*) 33 cm v regijah 1–5, kot so določene v členu 2 navedene uredbe.

Člen 2

Pred koncem leta 2018 bo Komisija ocenila, ali so ukrepi iz te uredbe še vedno potrebni.

Člen 3

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 8. maja 2017

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER